

יובל המבולבל

שם הכותב שמור במערכת

מעניין ואף מעלה חיוך איך מכל מה שאני מרגישה הגעתי דווקא לכותרת הזאת, ושלא תבינו אותי לא נכון, אני באמת מרגישה כמו בשיר המפורסם של יובל המבולבל, 'הכל הפוך לי, הכל לא ברור לי, אין לבן או שחור הכול בגוון אפור', המון שאלות שאין לי עליהם תשובות, הרבה דברים שאני ממשיכה כי חייב כי צריך כי זאת המערכת שעושה, כי אלו הילדים ולפחות כרגע אין אף אחד שיסביר לי מהם הכלים שלי להתמודד עם דברים מסוימים איפה אני מוגנת במעמד שלי עד לאיפה אני יכולה לקחת דברים ומי בכלל אמור לתת לי את התשובות לשאלות האלו. הצילו!!!!!!!!!!!!

"רוכב לי על הגמל החיים הם קרנבל, אם תשאלו אותי כמה זה $2+2$ אז אני אגיד 3" (יובל המבולבל)

כשביקשת לכתוב אירוע שחוויתי עד עכשיו הרגשתי שמאוד קשה לי לשתף את הקושי שלי, לא רציתי להשלים עם זה באופן רשמי. ואחרי המפגש הראשון הבנתי שאני לא לבד. כולם מרגישים כמוני כולנו באותה סירה וממש נשמתי לרווחה כשקראתי את הקטע שהעלית מהמחשב בכיתה. היום בדיוק התקשרתי למשרד החינוך בשביל לברר אם השיבוץ שלי עודכן, ובכל פעם שדיברתי עם נציג קיבלתי תשובות אחרות שהצריכו ממני לבצע פעולות אחרות ולערב גורמים אחרים. ולאחר השיחה האחרונה שגרמה לי כבר להתייאש הרגשתי שעובדים עלי, שצוחקים עלי שאני החדשה במערכת, ויש קטע כזה כמו שעושים בצבא ששולחים אותך להביא איזה משהו שלא קיים בכלל אבק חשמל או משהו כזה. לא הבנתי מה רוצים ממני וכשניסיתי להסביר להם שאני לא מבינה מה בדיוק אני צריכה לעשות הם התעצבנו ואיבדו סבלנות.

אני מבינה את זה שיש 7000 מורים שצריכים לעבור קליטה, אבל תסלח לי, אני לא מצליחה להבין למה מערכת שעובדת ומתפקדת כל כך הרבה שנים לא יכולה למצוא דרך עבודה יעילה יותר, ומורה שיועד כבר חודש לפני שבתחילת השנה יש לו בית ספר, מה הבעיה להנחות אותו כמו שצריך? מה הבעיה להגיד לו אילו טפסים הוא צריך לשלוח? למה לסחוב חודשים שלמים ועדין הדברים לא מסודרים? למה בכלל להשלים שזאת המציאות וככה יהיה כל שנה!?